

บทที่ 3
ทอผ้า

เมื่อผ่านดกน้ำเข้าโรงปั่นแยก เม็ดที่ตกตะกอน จะถูกส่งไปยัง โรงงานปั่นคาย เพื่อปั่นเป็นเส้นคาย เส้นคายจะถูกนำไปใช้ใน การทอผลิตภัณฑ์สิ่งทอขนานชนิด ซึ่งส่วนใหญ่ โดยคนทอและนาคัก ปกติฝ่ายปั่นที่โรงงานปั่นคาย โรงปั่นจะทำการอัดเบดนาแถว โดยวัดเส้นผ่า เป็นแฉ่งที่ เหลี่ยมใหญ่ ซึ่งความมาตรฐาน เบดสากอกกำหนดใน 1 เมตร มีกิโล เทอกรัม 430 ปอนด์ จุดมุ่งหมายในการอัดเบดนี้ เพื่อความสะดวกในการขนส่งจากโรงปั่น ไปยัง โรงงานปั่นคายนั้นเอง

เมื่อฝ่ายอัดเบดถูกส่งมายัง โรงงานปั่นคาย จะถูกนำไปผ่านกรรมวิธีที่ความชื้น กวาระถูกนำออกมา เป็น เส้นคาย ซึ่งพอที่จะสรุปโดยย่อได้ตามลำดับ ดังนี้

1. ฝ่ายอัดเบดจะถูกนำไปเข้าเครื่องทำให้เป็นเส้นกระจาย เรียกว่า Unbalancing และมีการทำความสะอาด
2. ต่อจากนั้น จะนำมารวมเป็นเส้นผ่ายหวม (Scutcher) มีขนาดมาตรฐาน กว้าง 45 นิ้ว เส้นผ่าเฉลี่ยเส้นมาตรฐานกว้าง 18 นิ้ว
3. นำมาเข้าเครื่อง Drawing¹ เพื่อทำให้เป็นเส้นเชือกหวม ๆ ซึ่งเรียกว่า Slivers คือ เส้นสายที่เพิ่งรวมตัวกันเข้าเป็นเส้นสายใด ๆ มีเกลียวหวม ๆ
4. จาก Sliver นำเข้าเครื่อง Slubbing คือดึงและบิดเกลียว ซึ่งจะเป็นเส้นสายเกลี้ยงไปดัก ขนาดประมาณสิบสองคำ
5. จากนี้จะนำเข้าเครื่องปั่นเป็นเส้นสายยาวตรง ๆ ตามต้องการ ซึ่งเส้นผ่า เบด 1 ถึง 100 ตามต้องการสายเบด เส้นผ่า กว้างนำไปปั่นอีกครั้ง ตามต้องการนั้น โดยปั่นเป็นสายดิบ (Carded Yarn) อยู่

¹ เครื่องรวมใยผ้าชนิดใด ๆ เป็นเส้น เชือกหวม

มาตรฐานภายใน

ความถี่ของการบิดเป็นรอบสำหรับทุกขนาด การบิดภายใน 1 นิ้ว หมายถึง
ที่ศูนย์กลาง (nep) ของเส้นใย ซึ่งยึดกับวงแหวน โดยความยาว ซึ่งความยาว
วัดเป็นรอบที่ระนาบในด้าย 2 ประเภท คือ

1. ลักษณะต่าง ๆ ของด้าย เช่น ความยาวของใย ความละเอียดของใย และความ
ถี่ของการบิด

2. วิธีการวัดการบิดของด้ายในหน่วย โคนต์ การคำนวณคูณการบิดเกลียว
(ที่เกลียวต่อ 1 นิ้ว) การบิดคูณการบิดเกลียว (Twist Multiplier หรือ Twist
Factor) ในหลอดลม การคำนวณหาอัตราบิดเกลียวในหน่วยอื่น ๆ ตามค่าที่หา
การบิดที่บิดไปตลอดความถี่ของใย หรือการบิดจะเพิ่มขึ้น เล็กน้อยทำให้
ขาดง่าย เมื่อเราหาผลเป็นค่า

สูตรมาตรฐานสำหรับค่าการบิดเกลียว T.P.I. (Twist per Inch)
โดยแสดงจำนวนรอบของการบิดเกลียวของด้ายขนาดต่าง ๆ ต่อความยาวของด้าย 1 นิ้ว

RING FRAME T.P.I.

YARN COUNT	WEAVE T.P.I.
8	11.3
12	13.8
16	16.0
20	18.3
24	19.6
32	22.6
36	24.0
40	25.3

YARN COUNT

WET T.P.I.

44	26.0
52	26.5
60	27.9
72	30.6

ค่าที่ได้จากการทดลองการหดตัวของเส้นใยโดยในสภาพ 1 คือ (ยาว 120 หลา) ถึงในสภาพ คือ ไรโดยความดึง เป็นปกติ หรือ เท่ากับความเหนียวของสาย และเพื่อหาผลคูณความเหนียวของสาย (Count Strength Product) เป็นพื้นแทน ยิ่งขึ้นคือค่า เวลา เบรสายลดค่าความเหนียว จะไรโดยความเหนียวของสายลดค่า

มาตรฐานความเหนียวของสายบาง เบอร์ ซึ่งใช้กันมากในประเทศไทย

สายเบอร์ 12	เคียว	142	ปอนด์
สายเบอร์ 20	เคียว	88	ปอนด์
สายเบอร์ 32	เคียว	54	ปอนด์
สายเบอร์ 40	เคียว	44	ปอนด์

โดยทั่วไป ค่าแรงดึงที่ประเทศไทยมีคุณสมบัติใกล้เคียงกับบางประเทศ คุณสมบัติของสาย คือค่าแรงดึงตามการดึงไรขาด (Breaking strength) มีใกล้เคียงกับค่ามาตรฐานของสหรัฐอเมริกา ซึ่งระบุไว้ตามตารางที่ 24

ปัจจุบัน สมบัติทางมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ได้ประกาศใช้ฉบับที่ 39 กำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสายฝ้ายดิบ เป็นผลิตภัณฑ์มาตรฐาน โดยกำหนดค่าความเหนียวของสายฝ้ายดิบ ชนิดกลางซึ่งใช้กับเครื่องทอ ซึ่งกำหนดขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางความเหนียวแบบดี ปริมาณความตึงรี เคน² ปริมาณเคียวและ

² ปริมาณความตึงรีใน สายฝ้าย เหนียว เป็นรอยตะขวงนำชนิดที่ล้นบนผืน ของ สายฝ้ายนั้น

ตารางที่ 24

Breaking Strength of Thai Cotton Yarn as compared to American Standard cotton yarn

Count	Original	Breaking Strength (lbs)
12	American Standard	142.0
	Thai	152.0
20	American Standard	88.5
	Thai	90.4
32	American Standard	54.0
	Thai	53.7
40	American Standard	44.6
	Thai	45.0

ที่มา : จากผลการวิจัยที่ดำเนินการในประเทศไทย โดย ดร. สุจิตต์ นาคสวัสดิ์
นายอนันต์ สัตวาทย์ นายไพฑูริย์ อ้นนุช

ความสูงลำเลียงของเขื่อนถาวร ตั้งแต่ 12 เมตร ถึง 100 เมตร รายละเอียดดังกล่าว
นี้ ปรากฏอยู่ในหนังสือราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 90 ตอนที่ 71 ฉบับลงวันที่ 20
มิถุนายน 2516

วิธีนำกากขี้มูลสัตว์มาใช้ประโยชน์

กากขี้มูลสัตว์ที่นำมาจากโรงงานจะนำเอากากไปใช้หลายทางด้วยกัน คือ นำไปใส่
เชื้อเพลิง นำไปถมที่ นำไปใส่ต่าง (comb) ครอบคลุมปีกเศษส่วนที่ 1 ของตารางคอก เพื่อไม่ให้
คอกเหม็นและเริ่มขึ้น ไข่สำหรับของมูลคอกแล้วส่งต่อไป ตามคอกสามารถนำไปใช้ประโยชน์
ในหลายทางด้วยกัน ซึ่งพอที่จะจำแนกออก เป็นหัวข้อในข้อ ๆ ไปดังต่อไปนี้ คือ

1. ใช้ทำเชื้อเพลิง เชื้อเพลิงชนิดนี้มีส่วนมากมีขนาด 20/4-20/30 เมื่อผ่าดูรับดูของของ
ชนิดนี้มากที่สุด รองลงมาได้แก่ เชื้อเพลิงขี้มูลสัตว์ เชื้อเพลิงเศษไม้ และเชื้อเพลิงขี้มูลสัตว์
ตามลำดับ จากสถิติจังหวัดไทยปรากฏว่า ในปี 2515 มีโรงงานผลิตเชื้อเพลิงทั้งหมด 17 โรง
มีจำนวนเครื่องจักรทั้งหมด 193 เครื่อง และมีจำนวนถ่าน 40,500 ตัน ซึ่งจะได้จาก
ตารางที่ 25

2. ใช้ทำปุ๋ยคอก การนำกากขี้มูลสัตว์มาใช้ประโยชน์ในรูปปุ๋ยคอก มีอยู่ 2 ประเภท
โรงงานผลิตขี้มูลสัตว์ส่วนใหญ่ ที่เขาใช้กากขี้มูลสัตว์เต็มก้นคอก เพราะขี้มูลสัตว์
ขาวประมาณบางส่วน ซึ่งนิยมใช้ทำกับเอง เท่านั้น ฉะนั้นใช้กากขี้มูลสัตว์

3. ใช้ทำถ่านหุงต้ม การผลิตถ่านหุงต้มในประเทศ โรงงานจะนำกากขี้มูลสัตว์มา
และใช้ถ่าน แล้วจึงนำกากขี้มูลสัตว์ และใช้โรงงานบางแห่งซึ่งกากขี้มูลสัตว์ที่
รูปแล้วมาจากต่างประเทศ แล้วจึงนำกากขี้มูลสัตว์เอง ฉะนั้น จึงเป็นการยากที่จะทราบ
จำนวนที่แน่นอนของกากขี้มูลสัตว์ที่ใช้ทำถ่านหุงต้ม จากสถิติจังหวัดไทย ปรากฏว่ามีโรงงาน
ผลิตถ่านหุงต้มทั้งหมด 5 โรงงาน โดยจะทราบชื่อโรงงานและกำลังผลิตของแต่ละโรงงาน
ได้จากตารางที่ 26

ตารางที่ 25
โรงงานผลิต เชื้อ
ปี 2515

โรงงาน	จำนวนเครื่อง	จำนวนคน
1. พ.จ.ก. โรงงานเชื้อเพลิงเจริง	24	5,400
2. บ. ผักเชื้อไทย จ.ก.	16	3,000
3. พ.จ.ก. กุยหัว	22	5,000
4. พ.จ.ก. เองกยง	5	1,040
5. โรงงานบั้ง (ผลิตเชื้อเพลิงรถ (พา)	3	720
6. โรงงานบั้ง ราชภัฏ	3	720
7. โรงงานตั้ง เข้มฮวก (ผลิตสายพานวี)	4	850
8. โรงงานอิม เข้มฮวก	4	850
9. พ.จ.ก. แดงวอชานอิม	3	720
10. บ. สยามบราเธอรส์อุตสาหกรรม จ.ก.	16	3,000
11. โรงงานเชื้อเพลิงรูป	ไม่มี	ไม่มี
12. บ. ไทยไมคอน จ.ก.	34	7,400
13. บ. ไทยไมคอนวิสาหกิจอุตสาหกรรม จ.ก.	13	2,800
14. พ.จ.ก. สงวนชัย	10	2,000
15. บ. ดามโคะจายไทย จ.ก.	16	3,000
16. บ. วิจิตรรถอุตสาหกรรม จ.ก.	10	2,000
17. บ. ประธานชัยโกะทระ จ.ก.	10	2,000
	193	40,500

ที่มา : สถิติสิ่งทอ ภาควิชาวิศวกรรมสิ่งทอไทย

หมายเหตุ : อุตสาหกรรมผลิตเชือก เป็นอุตสาหกรรมที่มีกรรมวิธีการผลิตง่าย
ขนาดเศรษฐกิจของโรงงานจะใหญ่หรือเล็กจึงมีความหมายน้อย
ยังมีโรงงานอีกประมาณ 10-15 โรง ที่ผลิตเชือกโดยไม่ใช้เครื่อง
จักร แต่ใช้เครื่องมือแรงตีเกลียวเท่านั้น ก็สามารถจำหน่ายได้
วัตถุดิบที่ใช้ทำเชือกนั้น ใยฝ้ายสายยาว ขายในลอนดวย
หรือขายฝ้ายผสมไมโครน บางแห่งความคงตัวของหลอด

ตารางที่ 26

โรงงานผลิตสายเชือก

(ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ฯ)

โรงงาน	เกิดขึ้น ปี ลงทุน	กำลังผลิต ๑ ปี
1. บ. ยูเนียนดา เทปสตีลในสิงคโปร์ จ.ก.	กรกฏ. 2513	1,440,000
2. บ. ยูเนียนโอมุกฉิมฉิมสายเชือก จ.ก.	พคธ. 2515	100,000
3. วิวัธน์ สกลตันวิเมตา	เมษ. 2516	3,700,000
4. สนิท วิวัธน์	เมษ. 2516	3,300,000
5. บ. สหไทยอุตสาหกรรม จ.ก.	เมษ. 2516	132,300

ที่มา : สถิติสิ่งทอ อุตสาหกรรมสิ่งทอไทย
หมายเหตุ : ยังมีโรงงานอีกหลายโรง ที่ผลิตสายเชือกโดยไม่ใช้กรรมวิธี ถ้าใช้กรรมวิธี
ธรรมดา เวลาทำเชือกเป็นสายเชือก

4. ไรต์ทำสายสายสิญจน์ ถ้ายกราสัง ทำหลักแนว ทำไม้พิน ซึ่งมี เป็นส่วนหนึ่ง
ไม่สามารถคำนวณตัวเลขได้ นอกจากยังมีไรต์ทำเป็นที่ เช็ดมือของพวกช่างปัด ซึ่งส่วนมาก
เป็นเศษตามที่ได้หรือจากโรงงานทอผ้า

5. ไรต์ทำผาด ในปี 2515 จากสถิติสิงคโปร์ มีโรงงานทอผ้าที่ได้รับคำสั่ง เสร็จ
ด้วย 34 โรงงาน ประกอบด้วยเครื่องทอ 7,054 เครื่อง และมีโรงงานที่ไม่ได้รับการ
สั่ง เสร็จด้วย 322 โรงงาน มีจำนวนเครื่องทอทั้งหมด 21,019 เครื่อง ปริมาณการผลิต
ผาดของปี 2515 มีคิดได้ 540,766,000 ตารางเมตร

6. ไรต์ทำผ้าก๊อช ในปี 2515 จากสถิติสิงคโปร์ มีโรงงานทอผ้าด้วยกัน 77 โรงงาน
ประกอบด้วยเครื่องทอ 2,869 เครื่อง สามารถผลิตผ้าก๊อชได้ 13,389,000 คืบ

การผลิตค้าย้าย

ปัจจุบันโรงงานในความเป็นประเทศ สามารถผลิตค้าย้ายที่มีคุณภาพดีใกล้เคียง
กับของต่างประเทศได้แล้ว ทั้งนี้เพราะทาง โรงงานได้สั่ง เครื่องจักรที่ทันสมัยจากทาง
ประเทศเยอรมัน และฝ่ายที่ใช้ในการมีขายส่วนใหญ่อ้างอิงจากสหรัฐ อเมริกา จึง เป็น
ฝ่ายที่ใช้มาตรฐานสากล

ความถี่ที่มีผลิตค้าย้ายได้ในประเทศไทย จะเป็นด้วยเบอร์ 20 รองลงมา
โดยค้าย้ายเบอร์ 32 และค้าย้ายเบอร์ 42 การที่ทาง โรงงานผลิตค้าย้ายเบอร์ 20 ออกมา
มากที่สุด เพราะขายย้ายที่นิยมใช้กันมากจะค้าย้ายเบอร์ 20 เป็นอันดับแรก ย้ายดี เสื้อ
นักเรียน นักศึกษา และเสื้อเชิ้ตคนทำงานมี แล้ว ๆ ไป

ส่วนยังมีผู้หาของ โรงงานใช้ค้าย้ายที่ใช่ฝ่ายไทยนั้น ยังมีอยู่บ้าง เนื่องจากสาเหตุ
เหล่านี้

1. ฝ่ายเม็กซิโกทางบริษัทของกลางนั้นเป็นค้าย้ายที่มีคุณภาพมาตรฐานที่ยาก
2. โรงพิมพ์ไทยที่ใจใญ่ซื่อซื่อเลือกฝ่ายเม็กซิโกเพราะมีราคาถูกกว่าจึงไปเปลี่ยน
และบางที่มีถึงส่งปรกเกิดเกิดไปประกอบ นอกจากนั้นโรงพิมพ์ส่วนใหญ่มองไปใช้เครื่องทำค้าย้าย

สะดวกฝ่าย และไม่มีเครื่องอัดเบดที่ถูกต้องตามมาตรฐานสากล จึงทำให้ฝ่ายป่วยมีคุณภาพ
ไม่ไคมาตรฐาน

3. นกคิกของฝ่ายไม่แน่นอน จึงทำให้ราคาฝ่ายขึ้นลงผิดปกติกบย ๆ
4. ฝ่ายไทยบางชนิดยังมีไขสัน เมื่อปั่นเป็นฝ้ายเส้นเล็กแคว ทำให้ไม่เหนียวและ
ไวเรียบ
5. ฝ่ายไทยไม่มีการคำนึงถึงความชื้นกันเคย ตั้งแต่เริ่มออกจากไรฝ้ายจนถึงโรงงาน
ปั่นฝ้าย ฝ่ายที่มีความชื้นมากกว่า 8% จะทำลายความไม่สะดวกให้โรงงานปั่นฝ้าย

ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ จะแก้ไขได้ก็ต่อเมื่อมีการวางมาตรการควบคุม
ผู้ประกอบการเกี่ยวกับฝ่าย ทั้งในด้านการผลิต การตลาด และการหีบฝ้ายอย่างมี
ประสิทธิภาพ จึงจะสามารถควบคุมมาตรฐานฝ่ายไทยได้

โรงงานปั่นฝ้ายที่เปิดดำเนินการจนถึงปัจจุบันมีประมาณ 25 โรงงาน และ
มีแกนปั่นฝ้ายประมาณ 764,280 แกน ส่วนใหญ่ได้รับการส่งเสริมจากคณะกรรมการ
ส่งเสริมการส่งออก จากทั่วเขตของสมาคมอุตสาหกรรมสิ่งทอ ในปี 2515 มีโรงงาน
ปั่นฝ้ายที่เปิดดำเนินการอยู่ 23 โรงงาน มีจำนวนแกนปั่นฝ้ายทั้งสิ้น 639,720 แกน
เป็นแกนปั่นฝ้ายฝ่าย 454,636 แกน และแกนปั่นฝ้ายใยประคิษฐ์ 185,084 แกน
สามารถปั่นฝ้ายได้ 56,530 ตัน และฝ้ายใยประคิษฐ์ 29,682 ตัน สำหรับปี
2516 นี้ ยังไม่ได้มีการคำนวณแกนปั่นฝ้ายที่แน่นอน แต่สมมติสิ่งทอ โยแจง
กำลังการผลิตฝ้ายทั่วประเทศ จะสามารถผลิตฝ้ายได้ประมาณเดือนละ 7,600 ตัน
หรือปีละประมาณ 91,200 ตัน สามารถผลิตเป็นฝ้ายได้ประมาณ 980 ล้านหลา เป็นที่
คาดกันว่า ปริมาณการผลิตฝ้ายทั้งสองประเภทจะเพิ่มขึ้นจากปี 2516 ประมาณร้อยละ
10 ซึ่งจะเป็นฝ้ายฝ่ายประมาณ 6.2 หมื่นตัน ทั้งนี้เกิดจากความต้องการใช้ฝ้ายฝ่าย
ของโรงงานทอฝ้ายยังคงอยู่ในระดับสูง และตลาดต่างประเทศต้องการฝ้ายเพิ่มขึ้น
ซึ่งตามตารางที่ 27 จะแสดงให้เห็นภาวะการผลิตของอุตสาหกรรมปั่นฝ้ายในประเทศ
ตั้งแต่ปี 2504 - 2515

ตารางที่ 27

ภาวะการผลิตของอุตสาหกรรมไม้กาย

ปี	จำนวนเครื่องปั้นกายน	ปริมาณการผลิต(ล้านตัน)	ประสิทธิภาพ ในการผลิต
2504	92,516	10,395	-
2505	111,556	14,475	62.31
2506	111,556	13,493	59.30
2507	104,796	14,519	59.86
2508	215,156	21,712	56.40
2509	235,556	23,873	58.83
2510	263,415	25,987	61.94
2511	304,796	36,602	66.35
2512	305,196	34,430	69.07
2513	337,624	42,403	75.71
2514	411,604	50,430	79.11
2515	454,636	56,530	78.37

ที่มา : สถิติสิ่งทอไทย สมาคมอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย

หมายเหตุ : 1. ประสิทธิภาพในการผลิต = เปอร์เซ็นต์ของการผลิตจริง เทียบกับ
ประสิทธิภาพของเครื่องจักร 100%

2. ในการหาประสิทธิภาพในการผลิต ใช้การผลิตภายในเบอร์ 20 เป็นเกณฑ์

ตามตารางที่ 28 จะแสดงรายชื่อโรงงานในเกณฑ์เปิดดำเนินการแล้ว รวมทั้งจำนวนแกลบในค้าย่อยและค้าย่อยประสิทธิ์ของปี 2514 และ 2515 ซึ่งประกอบ ด้วยโรงงานทั้งหมด 23 โรงงาน ในปี 2514 มีแกลบในค้าย่อยทั้งหมด 411,604 แคน และแกลบในค้าย่อยประสิทธิ์ 127,354 แคน ในปี 2515 มีแกลบในค้าย่อยทั้งหมด 454,636 แคน และมีแกลบในค้าย่อยประสิทธิ์ 185,084 แคน

ตามตารางที่ 29 จะแสดงรายชื่อโรงงานในเกณฑ์เปิดดำเนินการแล้ว และจำนวนแกลบในค้าย่อยและโรงงาน ในปี 2515 และ 2516 ในปี 2515 มีจำนวน แกลบในค้าย่อยทั้งหมด 639,720 แคน และในปี 2516 มีจำนวนแกลบในค้าย่อยทั้งหมด 764,280 แคน

ต้นทุนการผลิตค้าย่อย

ปัญหาเรื่องค่าใช้สอยแกลบในปัจจุบันจึงต้องหันมาพิจารณาค่า ต้นทุนสูงนี้ เบื้องหน้าจากโรงงานต้องเสียค่าใช้สอยคอก เบื้องต้นค่าใช้สอยคอกของโรงงาน ค้าย่อย จนถึงค่าใช้สอยคอกของโรงงานทั้งหมด นอกจากนั้นค่าใช้สอยคอกสูงค่าของประเทศไทย ในประเทศไทยและไต้หวัน ค่าใช้สอยคอก 18 สตางค์ ส่วนของไทยมีค่า 28 สตางค์ รวมทั้งค่าคอกเบียร์สูงด้วย คือประมาณ 10 - 12% หรือมีค่าใช้สอยคอก 9% ส่วนของคอกเบียร์ราคาตกเบียร์ประมาณ 6% นอกจากนั้นทางโรงงานยังต้องเสียค่าใช้จ่าย ในการซ่อมแซมเครื่องจักรและเครื่องวัดและรวมทั้งการเพิ่มขึ้นของค่าแรงงาน ค่าเช่าที่ ค่าต้นทุนการผลิตและค่าของใช้โดยทั่วไปสูง เช่นเดียวกับค่าใช้สอยคอก ในบ้าน รัฐบาลไทยให้การช่วยเหลือ โดยลดอัตราค่าเช่าจากเดิมค่าเช่าเช่ามาคือเช่าค่า สังกอตุ และมอบหมายให้ศูนย์รวมการค้าข้าวในและสินค้าค้าย่อยในประเทศและส่งออกให้ ขายภายในประเทศ เพื่อลดต้นทุนการผลิตในต่างประเทศ ส่วนการขนส่งก็ด้วยมีค่าทางเรือได้ ลื่น ส่วนเรื่องค่าใช้สอยคอกไฟฟ้ามีค่าเป็นการสูง แต่ยังไม่แน่นอนขณะนี้

ตารางที่ 28

รายชื่อโรงงานในชายและจำนวนคนในชายชายและชายในประจักษ์ ปี 2514-2515

ชื่อโรงงาน	ปี 2514		ปี 2515	
	ชายชาย	จำนวนคน ชายในประจักษ์	ชายชาย	จำนวนคน ชายในประจักษ์
1.บ.อุตสาหกรรมทอผ้าไทย จก.	55,936	-	55,936	-
2.บ.อุตสาหกรรมผ้าไหมไทย จก.	52,000	-	53,200	-
3.บ.ผลิตภัณฑ์เหล็กไทย จก.	24,400	-	44,273	-
4.บ.โรงงานหลวงประจักษ์ จก.	14,000	-	14,000	-
5.บ.ไทยผลิตภัณฑ์ จก.	24,400	-	24,400	-
6.บ.เหล็กไทย (ไทย) จก.	50,160	-	52,240	-
7.บ.ส่งเสริมอุตสาหกรรมไทย จก.	15,200	-	23,200	-
8.บ.ไทยเครื่องปั้นดินเผาประจักษ์ จก.	67,000	10,000	67,000	16,200
9.บ.เครื่องปั้นดินเผา จก.	15,320	10,526	15,632	12,648
10.บ.ทอผ้าไทยยาสานประจักษ์ จก.	19,280	-	19,280	-
11.บ.สยามการทอ จก.	10,032	-	10,032	-
12.บ.ไทยสินเหล็กเหล็กไทย จก.	-	44,000	-	44,000
13.บ.ไทยทอผ้า จก.	-	10,000	-	10,000
14.บ.อุตสาหกรรมสิ่งทอผ้าไหม จำกัด	-	-	-	23,408
15.บ.ไทยทอผ้าเหล็กไทยประจักษ์ จก.	-	18,860	-	18,860
16.บ.ไทยเครื่องปั้นดินเผา จก.	-	21,200	-	21,200
17.บ.ไทยเครื่องปั้นดินเผา จก.	-	-	-	6,000

ตารางที่ 28 (ต่อ)

ชื่อโรงงาน	ปี 2514		ปี 2515	
	จำนวนแกน		จำนวนแกน	
	ตายฝ่าย	ตายใบประติรูป	ตายฝ่าย	ตายใบประติรูป
18. บ.ดินโคล้ตยริบ เทคิก จก.	--	12,768	--	12,768
19. บ.กรีสตวีสดี จก.	--	--	10,368	--
20. บ.ไทยลอคตอเน็ค จก.	32,000	--	33,200	--
21. องคการทอมา	31,836	--	21,836	10,000
22. บ.สหสัติกการทอ จก.	--	--	10,000	--
23. บ.ฟารอส เทคโไทย จก.	--	--	--	10,000
	411,604	127,354	454,636	185,084

หมายเหตุ : กอมนปี 2515 คณะกรรมการส่งเสริมการคงทนใ้ไฟโรงงานที่ใ้รับ
การส่งเสริมคงทนใ้ไฟฝ่ายหรือตายใบประติรูปบางชนิด แต่โดยกเค็
ชดจากคณแวงตั้งแวงปี 2515 ฉะนั้นกัเวจแวงใ้ไฟฝ่ายและใ้ไฟ
ใบประติรูป จึงฉางเหล็ถดค่าง

ที่มา : สถิติสิ่งทอใ้ไฟของสมาคมอุตสาหกรรมสิ่งทอใ้ไฟ

ตารางที่ 29

รายชื่อโรงงานมีนายทะเบียนและจำนวนคนในท้ายตารางแต่ละโรงงานปี 2515 และ 2516

ชื่อโรงงาน	จำนวนคน	
	2515	2516
1. บริษัท อุตสาหกรรมทอผ้าไทย จำกัด	55,936	55,936
2. บริษัท อุตสาหกรรมผ้าไหมไทย	53,200	53,200
3. บริษัท พืชชนกิจ เทคโนโลยี จำกัด	44,272	44,272
4. บริษัท โรงงานทอผ้ากรุง เพชร จำกัด	14,000	14,000
5. บริษัท ไหมพิศดารกรุง จำกัด	24,440	24,440
6. บริษัท สัจฉิ์เทคโนโลยี (ไทย) จำกัด	52,240	52,240
7. บริษัท ส่งเสริมไทยอุตสาหกรรม จำกัด	23,200	23,200
8. บริษัท ไหมเกรียงมีหอพักถอม จำกัด	83,200	83,200
9. บริษัท เกรว้าสิ่งทอ จำกัด	28,280	28,280
10. บริษัท ทอผ้าไทยยวาทิกนิหาคณะ จำกัด	19,280	19,280
11. บริษัท สยามการทอ จำกัด	10,032	24,000
12. บริษัท ไหมหิม เทคโนโลยี จำกัด	44,000	44,000
13. บริษัท ไหมสุราโม จำกัด	10,000	10,000
14. บริษัท อุตสาหกรรมสิ่งทอผ้าไหม จำกัด	23,408	28,000
15. บริษัท ไหมโพเร เทคโนโลยี จำกัด	18,860	18,860
16. บริษัท ไหมเหิน จำกัด	21,200	21,200
17. บริษัท ไหมชุกติงมีด จำกัด	6,000	12,000
18. บริษัท อินโดไหมหิมเทคโนโลยี จำกัด	12,768	12,768
19. บริษัท ศรีสุวรรณวิดี จำกัด	10,368	10,368

ตารางที่ 29 (ต่อ)

ชื่อโรงงาน	จำนวนแคน	
	2515	2516
20. บริษัท ไทยอุตสาหกรรมนิวเคลียร์ จำกัด	33,200	33,200
21. องค์การทดนา	31,836	31,836
22. บริษัท สหพันธ์กิจการทด จำกัด	10,000	10,000
23. บริษัท ไทยอเมริกัน เพ็ทโรไลต์ จำกัด	—	68,000
24. บริษัท ฟาร์อีสต์ เพ็ทโรไลต์ จำกัด	10,000	10,000
25. บริษัท ยูเนียนลาเนโมสปีนิง จำกัด	—	12,000
	639,720	764,280

ที่มา : สถิติสิ่งทอไทย สมาคมอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย

ในการคำนวณต้นทุนการผลิตภายใน ทางอุตสาหกรรมสิ่งทอ ค่าต้นทุนการผลิต โดยค่าประสิทธิภาพในการผลิต (Productivity) มาคิดภายใน เป็นสัดส่วนของ ต้นทุนตามความเป็นจริงมากขึ้น ถึงจะดูได้จากตารางที่ 30

สำหรับการศึกษาต้นทุนการผลิตภายในทางเครื่องจักรกรรม ไปโดยประสิทธิภาพในการผลิตภายใน โดยเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตภายในกับราคาขาย ถึงจะดูได้จาก ตารางที่ 31

การคำนวณต้นทุนการผลิตภายใน โดยคำนวณโดยเฉลี่ยจากค่าของค่าของฝ่ายภายในประเทศในขณะนั้น 30% ผ่านทางสิ่งของจากต่างประเทศอีก 70% ส่วนต้นทุนค่าแรง และภาษีขายอื่น ๆ นั้น ค่าของโดยเฉลี่ย เปรียบเทียบกับต้นทุนของ โรงงานในหลายภาคไทย และตลาดต่างประเทศ โดยวิธีการเฉลี่ยให้ต้นทุนที่คำนวณได้ใกล้เคียงกับต้นทุนของ โรงงานในหลายพื้นที่ค่าของการผลิตขนาดปานกลาง สำหรับโรงงานในหลายประเทศ ซึ่งวิธีในการผลิตสูง ก่อให้เกิดจริงอาจจะทำให้ค่าของต้นทุนที่คำนวณได้ ส่วนโรงงานที่มีขายขนาดเล็กที่มีประสิทธิภาพการผลิตต่ำกว่าปกติ จะมีความสูงค่าของต้นทุนที่คำนวณได้

การใช้จ่ายภายใน

จากสถิติกระทรวงพาณิชย์ เศรษฐกิจแห่งชาติ ประชากรทั้งหมด 36 ล้านคน จะคงการภายในปี 54,710 ล้านบาท หรือคงการมา 576 ล้านบาท (เฉลี่ยว่าปีหนึ่ง ความต้องการใช้ของประชาชนประมาณ 16 บาทต่อคน)

ในปี 2515 มีการใช้จ่ายภายในประเทศสูงกว่าปริมาณที่ผลิตได้ในประเทศเล็กน้อย คือประมาณ 57,130 ล้านบาท และมีการนำเข้า 627 ล้านบาท คิดเป็นมูลค่า 52.8 ล้านบาท สำหรับความต้องการใช้จ่ายภายในที่เวลานั้นมีแนวโน้มสูงถึงประมาณเกือบจะ 5,273 ล้านบาท หรือปีละ 63,276 ล้านบาท การคำนวณปริมาณความต้องการใช้โครงการความต้องการเห็นสมควรไว้ภายใน

กุมภาพันธ์ 30

Cost per unit of Cotton Yarn, Count 20
with relative to change in Productivity & Prices of Inputs
Year 1973

Cost Elements	% of Total cost	Input price	% Increases Productivity	Unit Cost
Capital	10	15.6	8.3	5.5
Labour	30	8.0	6.3	1.7
Material	60	111.0	0.5	111.1
Total	100	70.72	3.02	67.70
				5.64 (one month)

Unit Cost of Cotton Yarn, Count 20

January	125
February	132
March	139
April	147
May	155
June	164
July	173
August	183
September	193
October	204

Source : Research Division, The Thai Textile Mfg. Association

ตารางที่ 31

ต้นทุนการผลิตสายใยเปรียบเทียบกับราคาขาย

ประเภทต้นทุน	เบอร์ 10	เบอร์ 20	เบอร์ 32	เบอร์ 40
	บาท/10ปอนด์	บาท/10ปอนด์	บาท/10ปอนด์	บาท/10ปอนด์
ค่าฝ้าย	75.00	76.54	91.29	96.34
ค่าแรงงาน	8.22	9.05	13.16	16.45
ค่าไฟฟ้า	2.04	3.23	4.57	6.34
ค่าเสื่อมราคา	5.00	5.50	9.00	10.00
ค่าใช้จ่ายการผลิตอื่น ๆ	6.00	5.50	8.00	10.00
รวมต้นทุนการผลิตก่อนเสียภาษี การค้า	96.26	99.82	125.92	139.13
ภาษีการค้า 1.65%	1.82	2.15	3.28	2.80
รวมต้นทุนการผลิตและภาษีการค้า	98.08	101.97	128.20	141.93
ราคาขายจากโรงงานขณะนี้	140.00	160.00	210.00	230.00
กำไร	41.92	58.03	81.80	88.07
กำไรคิดเพิ่ม เบอร์ 40 ของทุน	42.74	56.90	63.80	62.05

ที่มา : กระทรวงพาณิชย์

การนำเข้าและส่งออกของค้ายาสูบ

ปัจจุบันโรงงานไทยสามารถผลิตค้ายาสูบเพียงพอกับความต้องการบริโภคภายในประเทศ และมีเหลือคองที่จะส่งไปขายยังต่างประเทศ แต่ก็ยังมีการส่งค้ายาสูบเข้ามาในประเทศ เช่นในปี 2515 ส่งค้ายาสูบเข้ามาประมาณ 822,798 กิโลกรัม คิดเป็นมูลค่า 52,437,722 บาท การที่ยังมีค้ายาสูบบางส่วนถูกส่งเข้ามาเป็นเนื่องมาจากเหตุผลโดย 2 ประการคือ

1. โรงงานบางแห่งรวมลงหนักกับต่างประเทศ มีข้อตกลงกันที่จะต้องซื้อวัตถุดิบจากต่างประเทศ
2. ค้ายาสูบที่ส่งเข้ามาเป็นค้ายาสูบที่ยังผลิตในประเทศไทยได้ เช่น ค้ายาสูบพิเศษ (combed) ค้ายาสูบพิเศษและค้ายาสูบเด็กพิเศษ

สำหรับค้ายาสูบส่งออก ตามสถิติกรมศุลกากร เดือนกรกฎาคมถึงพฤศจิกายน 2515 ส่งค้ายาสูบออกทั้งสิ้นประมาณ 7,115 ตัน คิดเป็นมูลค่า 85.5 ล้านบาท ประเทศที่ซื้อค้ายาสูบจากประเทศไทย ได้แก่ มัลดีบาห์ อินเดีย อินโดนีเซีย สิงคโปร์ ลาว และเยอรมนี ตามตารางที่ 33 เป็นสถิติค้ายาสูบนำเข้าและส่งออกระหว่างปี 2508-2516 และตารางที่ 34 เป็นสถิติส่งออกค้ายาสูบไทยไปยังมัลดีบาห์ ระหว่างปี 2515

ราคาค้ายาสูบ

ในปี 2514 ราคาค้ายาสูบมีแนวโน้มสูงขึ้นแต่ไม่มากนัก มาเริ่มสูงขึ้นมากในเดือนตุลาคม 2515 ทั้งนี้เพราะราคายาสูบเพิ่มขึ้น และการขยายตัวของอุตสาหกรรมทอผ้าในประเทศ ทำให้ต้องการค้ายาสูบเพิ่มมากขึ้น และต่างประเทศยังส่งค้ายาสูบเข้ามาเพิ่มขึ้น เพื่อป้องกันการผลิตค้ายาสูบในประเทศ กระทรวงพาณิชย์ได้ประกาศห้ามการส่งค้ายาสูบและค้ายาสูบเพิ่มออกไปตลาดราชอาณาจักร ตั้งแต่วันที่ 6 มีนาคม 2516 ต่อมาในช่วงเดือนมีนาคม - เมษายน 2516 ราคาค้ายาสูบภายในประเทศกลับมีแนวโน้มสูงขึ้น เนื่องจากการขาดแคลนค้ายาสูบและค้ายาสูบมือทั่วไป ค้ายาสูบเบอร์ 10 และเบอร์ 20

ตารางที่ 33
 ภายฝ่าย นำเข้าและส่งออก

หน่วย : กิโลกรัม

ปี	นำเข้า	%	ส่งออก
2508	5,485,578 (135,252,805)	- 12.4	7,269 (171,682)
2509	1,816,267 (46,009,487)	- 66.9	3,825 (91,730)
2510	1,937,888 (42,975,605)	+ 6.7	3,890 (94,945)
2511	1,070,174 (28,462,908)	- 44.8	16,449 (345,343)
2512	1,628,365 (26,278,481)	+ 52.1	35,441 (496,862)
2513	1,941,281 (65,328,848)	+ 19.2	28,141 (229,056)
2514	2,097,775 (73,127,923)	+ 3.0	141,501 (2,111,875)
2515	826,860 (52,776,769)	- 61.6	224,926 (6,288,549)
2516	563,389 (36,967,269)		1,224,617 (38,677,986)

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บเป็นมูลค่าบาท

ที่มา : สภากรมอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย

ตารางที่ 34

สถิติส่งออกฝ้ายลายคิม (100% Cotton) 2515

ประเทศ	สายเบอร์	จำนวนปอนด์
บังกลาเทศ	20	440,000
	32	332,000
	40	327,000
	42/2	32,000
รวม		1,131,000

ที่มา : จากสถิติส่งออกในวารสารฝ้ายและสิ่งทอ ปีที่ 3 ฉบับที่ 1 มกราคม 2516

เมื่อต้นเดือนธันวาคม 2515 ราคาฝ้าย 98 บาท และ 125 บาท แต่เมื่อต้นเดือน
เมษายน ราคาสูงขึ้นเป็นฝ้าย 150 บาท และ 170 บาท คือสูงขึ้นร้อยละ 53 และ 36
ตามลำดับ

เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดราคาฝ้ายสูงขึ้นจนโรงงานทอผ้าเกิดการขาดทุน
กระทรวงพาณิชย์ จึงได้ควบคุมและกำหนดราคาขายสูงสุดของฝ้ายชนิดต่าง ๆ ตั้งแต่วันที่
14 มิถุนายน 2516 ดังต่อไปนี้

1. สายเบอร์ 10 (น้ำหนัก 10 ปอนด์หรือ 4.5 กก. ต่อหนึ่งลูก) ห้ามขายเกินกว่า
ราคาฝ้าย 120 บาท
2. สายเบอร์ 20 (น้ำหนัก 10 ปอนด์หรือ 4.5 กก. ต่อหนึ่งลูก) ห้ามขายเกินกว่า
ราคาฝ้าย 140 บาท

โรงงานที่ขายมากจน สมาคมอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยก็จะช่วยจัดให้สมาชิก ที่เวลานั้นใช้คือ
 ภายโดยตรงจากโรงงานที่ขาย ทั้งนี้ ข้อให้สมาชิกของสมาคมทอผ้านั้นเห็นแจ้งปริมาณความ
 ทดถาวร พร้อมนำหลักฐานต่าง ๆ ที่แสดงว่าไปประกอบการพิจารณาประเภทการ
 ควบคุมราคาของทางราชการ

โดยที่สมาคมทอผ้า เห็นว่าการตั้ง เงินไปชดเชย ๆ ดังกล่าว เมื่อการยากที่
 สมาชิกจะปฏิบัติได้ สมาคมทอผ้าจึงหาทางออกใหม่โดยมีการขึ้นหนังสือร้องเรียนต่อรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงพาณิชย์และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม โดยชี้แจงว่า นั้นเคยมี
 การควบคุมราคาขายฝ่ายแนว ทางโรงงานทอผ้าไม่อาจหาซื้อขายฝ่ายควบคุมได้
 และราคาที่ต้องซื้อขายก็เพิ่มขึ้นถึง 3 ราคา² คือ

	ราคาลวมรวม	ราคาโรงงาน	ราคาตลาดมืด
1. ขายเบอร์ 10 ลูกตะ	120 บาท	130-135 บาท	145-150 บาท
2. ขายเบอร์ 20 ลูกตะ	140 บาท	150-155 บาท	170-175 บาท
3. ขายเบอร์ 32 ลูกตะ	185 บาท	205-210 บาท	225-235 บาท
4. ขายเบอร์ 40 ลูกตะ	205 บาท	225-235 บาท	270 บาท

การขาดแคลนขายฝ่าย และการที่โรงงานทอผ้าไม่หาซื้อขายที่ราคา
 ควบคุมได้นั้น ข้อที่จะจำแนกสาเหตุได้ดังต่อไปนี้ คือ

1. ในปี 2516 ฝ่ายตั้ง เป็นวัสดุที่มีราคาสูงขึ้นถึงแค่นั้นที่เป็นต้นมา เนื่องจากขาดซื้อ
 ฝ่ายทั่วโลกตกลง และมีบางประเทศ เช่น ปากีสถานควบคุมการส่งออกเนื้อขนงวนไว้ใช้ใน
 ประเทศ ทำให้ราคาฝ่ายในตลาดโลกสูงขึ้น ในปี 2516 มีการนำฝ่ายเข้าถึง 85,026 ตัน
 คิดเป็นมูลค่า 1,346 ล้านบาท เมื่อเทียบกับราคาผู้นำเข้าในปี 2515 แล้ว จะสูงกว่า
 กันถึง เท่าตัว คือ ฝ่ายความยาว 15/16" microneaire 3.8 ของสหรัฐอเมริกา

² "สถานการณ์การถดถอย", รายงานเศรษฐกิจรายเดือนของธนาคารแห่งประเทศไทย ปีที่ 13
 ตอนที่ 9 ประจำเดือนกันยายน 2516

นำเขาเมื่อกลางเดือนสิงหาคม 2516 ในราคานำเขา F.O.B. ปอนด์ละ 60 บาท ในเวลาที่ฝ่ายซืดยังคิดเดี๋ยวกั้นนี้ เมื่อต้นเดือนพฤศจิกายน 2515 นำเขาในราคาเพียงปอนด์ละ 24 บาท จะเห็นได้ว่าราคาใหม่สูงขึ้นถึงร้อยละ 150 การที่ราคาฝ่ายสูงขึ้นอย่างมากนี้ ก่อให้เกิดปัญหาหนักใจแก่อุตสาหกรรมในค้ายและหญาในระยะนี้

2. นอกเหนือจากราคาฝ่ายที่สูงขึ้นแล้ว ต้นทุนการผลิตอื่น ๆ ก็ส่งคามไปด้วย โดยเฉพาะค่าแรง ซึ่ง เป็นผลสะท้อนมาจากอัตราค่าจ้างชีพที่สูงขึ้น เป็นผลให้โรงงานต่าง ๆ ต้อง เพิ่มค่าแรงแก่คนงานประมาณร้อยละ 30 เป็นเหตุให้ต้นทุนในการผลิตขายเพิ่มสูงขึ้นไปอีก ทำให้โรงงานเย็บกายไม่ยอมนำค้ายออกจำหน่ายในราคาคงเดิม เพราะเห็นว่าไม่คุ้มกับต้นทุนการผลิต

3. การที่ราคาค้ายฝ่ายกายนอกสูงกว่าราคาค้ายฝ่ายในประเทศมาก เช่น ที่ตลาดฮ่องกง ราคาค้ายฝ่ายฮ่องกง สูงกว่าราคากายในที่เปลี่ยนแปลงใหม่ประมาณร้อยละ 15-20 และมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้นเรื่อย ๆ ราคาค้ายฝ่ายภายในและภายนอกแตกต่างกันถึงสามเท่า เป็นผลให้โรงงานเย็บกายพากันพากันหันหลังให้ เพื่อส่งออกจำหน่ายต่างประเทศ จึงได้ราคาก็กว่าที่จะนำออกมาจำหน่ายให้ตลาดภายใน

วิธีการดำเนินการในการแก้ปัญหาการค้าย

เมื่อต้นเดือนสิงหาคม 2516 กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ ได้เชิญผู้แทนของสมาคมสิ่งทอในฐานะตัวแทนของผลิต และ ผู้จำหน่ายของสมาคมทอผ้าในฐานะตัวแทนของ ผู้ใช้ มาร่วมกันพิจารณาแก้ปัญหา ผลการพิจารณารวมสรุปได้ว่า จะมีผลมติที่มติที่ค้ายออกจำหน่ายต่างประเทศได้ แต่ต้องไปทำให้เกิดการขาดแคลนภายใน วันเป็นผลให้ผู้ผลิตเกิดกรอน ในขั้นแรก ได้พิจารณาจัดตั้งกองที่จะให้สงค้ายออกไว้ ดังนี้คือ

1. ผู้ที่รับสิทธิให้สงค้ายออก ได้แก่ โรงงานเย็บกายทุกโรง
2. จำนวนที่จะสงค้ายออก เหล่านี้ร้อยละ 25 ของผ้ายกิต เมื่อหักจำนวนที่ จะเก็บไว้ใช้เอง (สำหรับโรงงานเย็บกายที่มีกิจการทอผ้ายกิต) โดยให้มีสมาคมอุตสาหกรรมสิ่งทอ เป็นผู้สำรวจและกำหนดโควตาแต่ละโรงงานในค้ายจะได้รับ

3. การส่งออกจะต้องส่งออกเฉพาะผ้าใยเพิ่ม หรือผ้าผสมใยเพิ่ม ตามอัตราส่วนโดยปกติเท่านั้น เช่น P/C (polyester/Cotton) 65/35
4. โกวตาที่จะให้เนื้อผ้าดีให้เปลี่ยนเม็ดโกล
5. ให้โรงงานทอผ้าแจ้งปริมาณความต้องการ เช่นกายดวงหน้าในรอยกว่า 2 เดือน
6. เมื่อสำรวจว่าปริมาณสินค้าคงเหลือแล้ว ถ้ามีสินค้าผ้าใยเพิ่มทางสต็อกน้อยมาก ก็จะมีการขายจนเนื้อให้ส่งจากในเกือบทั้งหมดเป็นพิเศษ กวางก็้อ อาจจะมีมากกว่าร้อยละ 25
7. สมาคมอุตสาหกรรมสิ่งทอจะตกลงกำหนดให้มีโรงงานปั่นด้ายด้วย เช่นขาย
8. การส่งขายออก ทางอรรถระดมการ ขายเป็นให้ส่งออกในราคาต่ำเกินไป โดยจะเทียบราคาส่งออกกับราคาตลาดโลก ซึ่งมีได้หลายอย่าง จะคิดราคาขายวันใด วันท่าสุดท้าย วันเปิด L/C หรือวันส่งออก

ต่อมากระทรวงพาณิชย์โดยวงสมาคมอุตสาหกรรมสิ่งทอถึงหลักเกณฑ์ที่จะออกใบให้ส่งขายออกได้ ซึ่งมีรายละเอียดเพิ่มเติมจากที่พิจารณาในชั้นแรกว่า โรงงานปั่นด้ายที่ กรมโกวตาคารส่งขายออก จะเองขายขายที่เหลือร้อยละ 75 แต่โรงงานทอผ้าในประเทศตามราคากวบลม และจะต้องส่งหลักฐานการขายภายในแก่โรงงานทอผ้าให้กระทรวงพาณิชย์

ปัญหาผ้าใยเพิ่มที่เกิดขึ้น เป็นผลมาจากความที่ทั่วโลกขาดแคลนผ้าใยเพิ่ม ทำให้ราคาผ้าใยเพิ่มสูงขึ้นตลอดเวลา การที่โรงงานปั่นด้ายในลาวมากแล้วความขาดแคลนผ้าใยเพิ่มในราคากวบลม ก็เพราะเห็นว่าไม่ตรงกับต้นทุนการผลิต การที่ทางราชการพิจารณาโดยหลักการกำหนดขายโดยจนเนื้อให้ส่งกายใยเพิ่มหรือผ้าใยเพิ่มออก เพราะกลัวว่าจะทำให้โรงงานปั่นด้ายทยอยปิดตัวลงจนกว่าจะขาย แล้วจะทำให้ไม่ผลเต็มพื้นที่ จำเป็นที่ทางราชการจะต้องขึ้นราคากวบลมเสียใหม่ให้เหมาะสม

ถึงวันที่ 7 ธันวาคม 2516 คณะกรรมการกลางป้องกันการค้ากำไร
เกินควร จึงออกประกาศฉบับที่ 72 พ.ศ. 2516 เรื่องควบคุมและกำหนดราคาสูงสุดของ
กาแฟและกาแฟผสมเทียม โดยยกเลิกประกาศคณะกรรมการกลางป้องกัน
การค้ากำไรเกินควร ฉบับที่ 59 พ.ศ. 2516 และให้ใช้ประกาศฉบับนี้แทน ดังนี้

ข้อ 1. สิ่งของที่ควบคุมและห้ามมิให้การค้ากำไร เกินควรตามประกาศฉบับนี้คือ กาแฟ
และกาแฟผสมเทียม

ข้อ 2. ห้ามมิให้ผู้ขายสิ่งของที่ควบคุมตามข้อ 1 ในเขตกรุงเทพมหานคร เกินกว่า
ราคาสูงสุดที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

ก. กาแฟ

1. กาแฟเบอร์ 10 (น้ำหนัก 10 ปอนด์ หรือ 4.5 กก. ต่อหนึ่งชุก) ห้ามขาย
เกินจากราคาชุกละ 175.00 บาท

2. กาแฟเบอร์ 20 (น้ำหนัก 10 ปอนด์ หรือ 4.5 กก. ต่อหนึ่งชุก) ห้ามขาย
เกินจากราคาชุกละ 200.00 บาท

3. กาแฟเบอร์ 32 (น้ำหนัก 10 ปอนด์ หรือ 4.5 กก. ต่อหนึ่งชุก) ห้ามขาย
เกินจากราคาชุกละ 290.00 บาท

4. กาแฟเบอร์ 40 (น้ำหนัก 10 ปอนด์ หรือ 4.5 กก. ต่อหนึ่งชุก) ห้ามขาย
เกินจากราคาชุกละ 310.00 บาท

ข. กาแฟผสมเทียมเบอร์ 45/1 (น้ำหนัก 10 ปอนด์ หรือ 4.5 กก. ต่อ
หนึ่งชุก) ห้ามขายเกินจากราคาชุกละ 390.00 บาท

ในกรณีที่ผู้ขายผิดค่าเบอรี่คือมีน้ำหนักต่อหนึ่งชุกผิดไปจากที่กำหนดไว้ใน
ข้อ 2 ให้ถือว่าเป็นสิ่งของที่ควบคุม โดยคำนวณราคาตามอัตราส่วนของน้ำหนักแห่งชุกนั้น

ขบ 3. ไทเมอิลิก เชาของ หรือยูกรอบกรอง สิ่งของที่ควบคุมตามมาตรา 2 แต่ละชนิด หรือ ทุกชนิดรวมกันเกินกว่า 1,000 กก. กองแขวงปริมาณและสถานที่เก็บควบคุมการค้า ภายใน ส. กองควบคุมการค้ากรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ ตามแบบที่ทางราชการ กำหนดภายใน 10 วัน นับแต่วันที่ประกาศใช้บังคับ และในแขวงปริมาณและสถานที่เก็บ ครั้งต่อไป ในวันที่ 10 ของทุกเดือน

ทั้งนี้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 7 ธันวาคม 2516 เป็นต้นไป